

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין מה: מכות א, ט לעיל יד. (ב"מ נל, א, ג) לקמן סו. (ד) [לקמן סו: עא: עג, א, (ס) ב"מ כט: (ז) גבריות ה. וע"פ,]

מוסף רש"י

אמר לשרים תנו גט לאשתי. אע"ג דלא אמר כתבו ומנו, הרי אלו יחתמו בעצמן ולא יאמרו לעדים אחרים לחתום, דלאו כיון דמן מנינה לזנות על אחרים אלא עדים שזיהו, ובגמרא מפרש על כתב עתמנא נקריין לכתבו (דקטון טו.), או לשלשה כתבו גט והנו לאשתי. אט"פ שכן ראויין לעשות בית דין כיון דבהא אמר לנו כתבו, לא צ"ד שזיהו אלא עדים (דקטון טו.). כאן שנה רבי. ומשנה זו למדנו רבי ששם התשומות, אין השואל רשאי להשאיל. דנכסלוו שיקן פקדונו ציד אחר שיהא פקדונו ציד אחר (ב"מ כט:).

מוסף תוספות

א. וקס"ד דרשב"ג אפי' חלה קאמר. רש"י. ב. שגילה הבעל דעתו שאינו מקפיד. רשב"י. ועי' מהר"ם ש"ך. ג. דמשמע שגם הגהנית צריכין לעשות. מצאנו למימר דלאו דוקא שיתנו הן עצמן, אלא. מוס' הרא"ש.

פסקי רי"ד

מתנ' המביא גט בא"י והלה הרי זה משלחו ביד אחר ואם אמר לו טול לי ממנה חפץ פלוני לא ישלחנו ביד אחר שאין רצונו שהא פקדונו ביד אחר. פי' בא"י שאינו צ"ל בפני נכתב ובפני נחתם משלחו ביד אחר ונעשה שליח מאליו שלא בכ"י. אמר רב כהנא חלה נתן. פי' דוקא אם חלה שיהא אנוס וה"ה גמי לכל האונסים או משלחו ביד אחר אבל אם אין לו שום אונס לא ישלחנו ביד אחר. פשיטא חלה קתני מהו דתימא ה"ה א"ג דלא חלה והאי דקתני חלה אורחא דמילתא קתני קמ"ל תנן אמר לשנים תנו גט לאשתי או ל': כתבוב גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו אינהו איך שליח לא. פי' אם אמר לשנים תנו גט לאשתי ולא נתן להם גט שעשא עדים לכתוב גט ולייתנו זימנין ואע"פ שלא אמר להם אתם עצמכם כתבוהו הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו לסופר ויכתוב או אמר להם לכתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו הם בעצמם ולכתב יאמרו לאחרים ולכתב שהרי אמר להן כתבו אבל אם אמר ל': תנו גט לאשתי יאמרו לאחרים ויכתבו ויתנו מפני שעשאן ב"ד ורשאיין לעשות שליח אבל אין השליח יחיד עושה שליח ובמחנה הני תני הרי זה משלחו ביד אחר אמר אביי התם משום ביוזא

חו לא חוו ליה זכותא. כלומר לא שמים הלכך לא מספקין דהכי: **במתני'** **המביא גט בא"י**. שאין צריך לומר בפני נכתב ונחתם: **משלחו ביד אחר**. ועושה שליח מאליו ושלא צב"ד: ואם אמר לו. בעל לשליח: טול לי הימנה חפץ פלוני. כשתמן לה את הגט לא ישלחנו

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

כל הגט פרק שלישי גימין

אבל בב"ד של ישראל ביוון דנמר דינא קטלא מיקמף קמלי ריה.

אע"ג דלמר בסנהדרין (דף מז:): שהיה אחד רוכב על סוס וסודרין צידו מנאזו לו זכות היה הלה מניף בסודרין מכל מקום לא שמים: **רשב"ג** **אומר בין כך ובין כך לא ישלחנו ביד אחר**.^א והא

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

כמ.

אבל בב"ד של ישראל ביוון דנמר דינא קטלא מיקמף קמלי ריה.

אע"ג דלמר בסנהדרין (דף מז:): שהיה אחד רוכב על סוס וסודרין צידו מנאזו לו זכות היה הלה מניף בסודרין מכל מקום לא שמים: **רשב"ג** **אומר בין כך ובין כך לא ישלחנו ביד אחר**.^א והא

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

רש"י

עין משפט ונר מצוה

לו א מיי פ"ו מהל' גירושין ה"ד ופ"ט ה' לא סמנ עשין נ טו"ע אה"ע פ' קמא סעי' נח: לו ב מיי פ"ט עס סמנ עס טו"ע עס ספק נח:

לח ג ד מיי עס טו"ע עס ספק נח: עס ספק נח:

לח ה מיי פ"ד מהל' זכיה הלכה י סמנ עשין פס טו"ע ח"מ סימן נמד:

כ ו מיי פ"ח מהלכות שמירות הלכה ד סמנ עשין עד טו"ע ח"מ סימן סמנ יונדינ אלפס ב"מ פ"ב עה: ועוד עס פ"ג דף פ ע"א ונדא"ש עס פ"ב סימן טו:

בא ז מיי פ"ח מהלכות שמירות עס סמנ עס טו"ע ח"מ סימן טז ע"ד:

בב ח מיי פ"ט מהל' גירושין הלכה לג סמנ עשין נ טו"ע אה"ע סימן קמא סעיף מה: **בב** ט מיי עס הלכה לה טו"ש"ע עס ספק נח:

פסקי רי"ד (המשך)

רשאים לומר לאחרים לכתוב דמילי לא מימסרן לשליח: מאי בינייהו איכא בינייהו שלוח מתנה פי' שאמר בעל הבית לשני בני אדם כתבו שטר מתנה לפלוני על שדה זו לאביי דאמר משום בזיון דבעל הא לא יכיא למימר הכי שהרי אין עליו לכתובו והתן והמקבל נתון שכר הלכך אין ירצו יאמרו לאחרים ויכתבו ולרבא דאמר משום דמילי נניהו מתנה נמי מילי נניהו שהרי לא מסר להם כלום ואל יאמרו לאחרים לכתוב ואותו אחרים אינן רשאיין לכתוב שהרי לא הרשם בעל הבית: כפלוותא רב אמר מתנה אינה כנט ושמואל אמר הרי היא כנט וקמו להו רבא ושמואל (אמרו) [תרווייהו] בחודא שטיאה והלכתא כותיהו והכי נמי אמרינן בפרק החקבל אמר שמואל הלכה כר' יוסי דאמר מילי לא מימסרן לשליח. ואם אמר לו טול לי ממנה חפץ וכר': אר"ל כאן שנה רבי אין השואל רשאי להשליח ואין השוכר רשאי להשכיר פי' שלא תאמר ככר קנאה בתוך ימי שאלתה אל בתוך ימי שכירותה ורשאי להשאיל ולהשכיר לכל מי חנם אינו רשאי למסור לשוכר אחר ומ"ה תני לא ישלחנו ביד אחר ולא משום ביטולי גיטא אתני דאע"ג דשלחו ביד אחר גיטא לא בטיל כל היכא דמטי חפציו לידיה דבעל שליח בתרא: א"ל ר' יוחנן זו אפילו תינקות של בית רבן יודיעין אותה שאין לו לאדם לכתוב על דעתו של בעל למסור פקדונו ביד אחר אלא זמנין דגיטא נמי לא הוי נעשה כאומר לו אל תגרשה אלא בבית וגירשה בשמאל בימין וגירשה בשמאל פי' קסבר ר' יוחנן דאני תני לא ישלחנו ביד אחר משום ביטולי גיטא תניא

דזמנין דגיטא בטיל אם שנה כדבעינן לפרושי ואע"ג שהגיע חפצו לידו ולא הפסיד כלום בטל גיטא דעבר על דעתו וקפיד דומיא דבית ועלייה דלא מפסיד בעל מדיי ואפ"ה בטל גיטא וה"ה הכי נמי הכא והשתא אויל ומפרש אימת הוי קרידא וביטל גיטא דמדקאמרנן זמנין דגיטא לא הוי משמע דלפעמים הוי גיטא ואפילו שלחו ביד אחר: היכא דנפקא לאפיה ויהבא ליה חפץ והדר שקלא גיטא מניה דכ"ע לא פליגי דגיטא מעליא הוי: פי' כשאמר הבעל לשליח ראשון טול לי ממנה חפץ פלוני אפי"פ שאמר לו טול חפץ בירשאה והדר תן לה גט ואזיל שליח ראשון ומנה שליח שני כיון דלא שינה שליח שני מדעתו

רש"י

רש"י